

HYGG & HOYR

Fríggjad. 5. feb.

Her er hon! Maj Berg Petersen hefur í tveir vetrar svarað ravnatelefonini og her siggja lurtarar, hvør tann nógv umrødda Maj er ...

Mynd:
Jens Kr. Vang

Hvussu ofta hava vit ikki hoyrt um Maj, tá Náttarravnarnir lætta sær á leygarkvöld. Við mjúkari rodd siga teir við lurtarar á tráðnum, at teir trygt kunnu geva Maj navn og búðstað, so fáa teir vinningin.

Dagfinn Olsen

Øll hava hoyrt um hana, men fá munnu kenna hana, ella vita hvør hon er. Men her er hon, fryntliga telefonáman hjá Náttarravnunum.

Og ein hevur líkasum varhugan av, at teir báðir ravnarnir halda ikki sørt av henni, men hvør er hon so?

Navnið er Maj Berg Petersen. Hon er 22 ár og er úr Havn.

Maj starvast í lotuni sum

avloysari í barnagarði og umframt ansar hon so telefonini hjá Rúna og Heðini.

Og tað er mest tí, at hon metir tað vera stuttligt at avgreiða náttarravnar, ið tekna seg til spurnarkappingina.

Fáa upp í nevið

Maj dámar væl at prátta við fólk, og hon sigur seg ikki hava havt nøkur keðilig upplivils við telefonina, tá hon verður spurd, um fólk kanska kunnu finna uppá ymiskt, tá tey sum kátir náttarravnar kanska hava fingið ríkiligt upp í nevið.

Hon sigur fólk sum oftast eru sera fitt, og arbeiðið við telefonina er stuttligt. Hon hevur í 2 vetrar svarað telefonini og ætlar fyríbils at halda fram.

Hon byrjar klokkan 21, tá fólk kunnu tekna seg til spurnarkappingina, og so heldur hon fram, til kappingin er av.

Tað hendir seg tó meira enn so, at hon situr longri, tí hon sigur, at tey hava tað skemtiligt, tá Náttarravnarnir eru í loftini.

Taka ikki telefonina

Oftast ringja ov nógv fólk inn, soleiðis at skilja, at øll ikki hava møguleika at sleppa fram. Maj sigur, at tað hendir seg meira enn so, at tá ringt verður aftur til onkran, sum hevur teknað seg til kappingina, so tekur eingin telefonina. Tá verður farið beinleiðis til tann næsta á listanum, tí so nógv eru at vekja ímillum. Stundir eru heldur ikki til at ringja til tann sama fleiri ferðir.

Men Maj heldur fram við ravnatelefonina, óivað til gleði fyri ravnaveitara og lurtarar, sum nú eisini kenna andlitið, ið fjarir seg aftanfyrir roddina í ravnatelefonini.

Útsjón - um loftmiðlar okkara

Verkið verður standandi

"Av einum ummælara krevst, at hann er konstruktivur. At hann ella hon gevur kritikkina í tí treysti, at hann er við til at gera miðlin betri. Tí eiga kritikkararnir at hugsa abstrakt."

Orðini eigur Tróndur Djurhuus, sjónvarpstjóri, í Hygg & Hoyr-blaðnum 15. jan. Eina viku framman undan sigur hin nógv umbyrdni fóroyski produsarin Per Zachariassen: "Fóroysku loftmiðlarnir eru ótrúliga vónaligir. Tað er, sum um eingin skal koma og siga nakað. Eg haldi, tað er eitt kompleks, teir hava. ..."

Hvat skula vit vanligu deyðiligu siga til slíka skotrið? Vit kunna fyrst spyrja: Er tað neyðugt at hegla nakran niður fyri sjálvur at koma sær fram? Er tað so einfalt her í verðini?

Øll hugsandi menniskju vita, at so einfalt er tað ikki. Tí **Verkið** verður standandi. Verkið avdúkar alt. Og tað sigur meira um fólk, sum gjørdi tað ella læt vera við at gera tað enn øll heimsins ummæli.

Lurtið eftir teimum 40-ára gomlu útvarpssendingunum og domið sjálvi. Sumt av tí er í dag fullkomiliga óaktuelt, annað er ótíðarhóskandi sjengr, men har eru eisini vitar, sum lysa; varðandi virðir, sum standa eftir, hóast tey, ið skaptu tey nú liggja undir moldum.

Sum ummælari haldi eg meg avgjørt ikki vera forá fyrri at "gera ein miðil betri". Eg kann einans hugsa - ikki abstrakt - men sum eitt vanligt menniskja og lata sansirnar upp og taka ímóti, tí eg veit í grundini einki um, hvussu ein produsari arbeiðir. Eg roki bara við, at hann/hon ger sær ómak og kýtir seg, men at úrslitið hjá summum verður betri enn hjá øðrum, av tí at tey heilt einfalt duga betri at fáa sína

talent at bera ávokst.

Hví er tað so stuttligt at lurta eftir útvarpssendingini **Spyr bara**? Her sita fyra ymisk fólk og prátta óháttíðarliga (tá væl fyrríðkað), uttan partu at hava tann endaliga sannleikan í ermuni. Tey eru ósamd viðhvørt, men lurta kortini eftir hinum. Og **Jógvan Arge** dugir sera væl at halda mun, tá hann skal og beina øll á røttu kós.

Kanska er alt bara ein heppin kemi, sum ger sendingina við tí skriggjandi ópretenti-øsa heitinum **"Spyr bara"** so undirhaldandi, kanska er tað talent. Luttakararnir eru friandi at lurta eftir, gávaðir, ósnobbutir og hava humor uttan at vera flátr.

Eitt herðaklapp til **tiðindadeildina** havi eg fyrri, at handilslýsingar nú eru flyttar burtur frá hinum kunngerðunum.

Annars hevur hesin ummælari í nógv ár saknað eitt uppbygt av **tiðindunum**, soleiðis at øll ikki eru tvangsinnlögð at lurta eftir øllum; men at har er eitt uppiskoyti (magasin), har farið verður neyvari til verka við evnum - til gleði fyri tey, sum hava áhuga og stundir at lurta eftir meira enn tí mest neyðturlivliga - og hvør veit, kanska eisini til íblástur og endurnýggjan fyri medarbeiðarnar.

Tann 26. jan. hevði **Birita Weyhe** í sjónvarpinum eftirgjørt og valt út sendingir í **DR** um **striðið í Kosovo** og har nærhendis. Hetta var sera áhugavert, Birita legði meira upp enn hon plagar, so at hesin hyggjarin, sum so at siga ongantið sær **BBC** fekk hylling á evninum.

Synd at siga, so er humor ikki nøkur umfarsjúka í teimum fóroysku miðlunum; men har eru glottar. **Kvørnin** í sjónvarpinum 27/1 visti okkum, at **Óssur Winther-eig** so í hvussu er hevur humor. Tí hetta er ikki ein vanlig gomul, hugnalig kvørn í

kjallaranum hjá abba, hetta er ein grótknúsari, sum far blóðtrystið hjá okkum neyðars hyggjarum at rúka til himmals. Tað sum **Eidesgaard** og **Hoydal** borðreiddu við her, hevði mamma mín kallað fyrri "mund-diarré". Spontant var tað. Men Óssur má og skal skaffa sær eina snjalla klokku at ringja við, kanska eisini eitt handklæði at blaka inn í ringin, tí sanniliga at líktist hetta einum verbalum bokskampi. Eitt sindur av ró hevði gjørt undurverk.

"Kriggi er altíð synd..."

Nakrar góðar sendingar úr DR hava verið seinastu tíðina. **Danskir dreymar v/ Leif Davidsen**, **Dancet- menningarhjálpin v/ Chr. Kruse** og **Her er dit liv v/ Miehe Renard** og **Jytte Abildstrøm** sum gesti. Her sá ein týðiliga munin millum fólk, sum eru scenuvand og so hini. Jytte var sum fiskurin í vatninum framman fyrri upptøktolinum: Ikki bangin fyrri at gera bytt, full av sprelli og kortini ikki flót. Kanska kundu miðlafólk lært nakað av at yðka drama ella sjónleik. Eg haldi tað.

Filmsrøðina **Jerusalem** badi dóttir mín meg endiliga siggja. Akkurát nakað fyrri mamma. Hon var flott, roðin, og leikstjórin **Bille August** var sum vant trúgvur sum trollið mótegis rithøvundinum.

Ein onnur flott sending var hon 31. jan. **Stríðið um tjóðararvin**, sum var úrslitið av arbeiði hjá teimum trimum nýklaktu tiðindamonnum **Una Arge**, **Magnus Dam** og **Kára Mikkelsen**. Væntandi fara vit at siggja ella hoyra nógv annað gott frá teimum.

Gen-granskingin er bæði lokkandi og ræðandi. Hetta kunneleikans træ kann sum so mangt annað gott uppfinnislíki fara at verða nýtt bæði til gangs og ógangs.

Oddvør Johansen,
rithøvundur, skivvar:

Sendingin visti okkum greiðliga, at siðsemi (etikurin) fer at verða alfa og omega í hesi viðkvomu vísund.

Til endans fari eg at nevna sendingina hjá **Sjúrði Skaale** um fóroyskt trúarlív. Hetta er ein rimmar sending, har hann beinleiðis fer inn í "lovens hule". Einaferð, meðan tað kalda kriggið var upp á tað kaldasta, sá eg eina sending í danska sjónvarpinum, har fleiri norðurlenskir biskupar vóru savnaðir fyrri at kjakast um militer, Nato, Warsjvasamgongu etc. Teir vóru sera orðarikir, men stóðu alt í einum fastir, tá tann ungi finski biskupurin stilliliga segði: Krig er altíð synd! Har var ikki so nógv annað at leggja aftrat.

Hesi orðini komu mær til hugs, meðan eg sá **Frá deknatænastu til tungutalu**. Uttan serligan háva greiddu teir ymsu persónarnir frá sermerkinum hjá just teirra samkomu. Her var einki kriggi - einki agg. Lovurnar vóru sum lomb, tibetur, tí kriggi er altíð synd, sum finnendingurin segði. Sjúrður Skaale setti álvarsamar viðkomandi spurningar og fekk fólkalg svar. Og vit hyggjarar skilja, at tað sum spjaðir Kristi kirkju er eina og alleina bagatellir. Tann ullinta mikrofonin, sum av ovt stakk snýðið fram av og á, hon var eisini ein bagatell og visir, at har sum menniskjað kemur uppi, verða feilir altíð gjordir.